

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 23. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукониси не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Главни бирачки одбор за варош Београд, у духу члана 90 зак. о изборима народних посланика у вези и члана 81. истог закона објављује, да је на дан 18 маја ове год., за бирање посланика за варош Београд а за трогодишњу периоду скупштинску за годину 1893, 1894 и 1895 било и то:

1. Бирача по азбучном списку 8967.
2. Карата бирачких издато је 2851.
3. На дан избора пак гласало је 2622 гласача, од којих:
  - а. Кандидатска листа г. Николе Пашића, председника министарства у оставци и другога му, добила је 1986 гласова, а
  - б. Кандидатска листа г. Стојана Новаковића, пуномоћног министра у пензији и другога му, добила је 636 гласова.

Према оваком броју гласова, који су именоване листе добиле, оглашени су за посланике и добили пуномоћства г. г. **Никола Пашић** председник министарства у оставци, **Димитрије Ђирковић** трговац, **Петар Павловић** књиговезац, и **Стојан Но-**

ваковић пуномоћни министар у пензији.

19 маја 1893 год.

у Београду.

Председник
 главног бирачког одбора
 за варош Београд
Ђор. Симић

Чланови:

Мих. П. Бончић
Милон Р. Маринковић
Никола Х. Поповић
Андреја Ј. Одавић
Н. Д. Стевановић
Р. Богатинчевић

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојене безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су првима добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
 10. Маја. 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Н. Х. Поповић, С. Ј. Азријел, К. Петровић, Ф. Васиљевић, Милутин Ј. Марковић, М. М. Ђорић, Јован Ђорђевић, Сава Вељановић, К. Б. Михајловић, Р. Драговић, Милорад Јанковић, поп Таса Капетан-Спасић, М. Капетановић, Ђ. Ж. Нешић, Др. М. Т. Леко, А. Ј. Одавић, Мата Јовановић, Ст. Чађевић, Ђ. С. Новаковић, В. М. Тодоровић, Љ. Јовановић и Мих. П. Бончић.

I. 191.

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 3 и 7 Маја 1893 год. и учињене су ове измене и допуне: у одлуци КЊБр. 185 на предлог одборника г. Ст. Чађевића, да се питање о водоводним цевима у Кнез Милошевој улици поводом њене нивелације сматра за несвршено; у одлуци КЊБр. 187, на интерпелацију Дра. М. Т. Лека, да се решење по тражењу Српско француског друштва пре извршења по нова поднесе одбору на решење.

II.

Одборник г. Никола Х. Поповић пита, зашто се не позивају у одборске седнице и они одборници, који нису уведени у дужност 6. Априла 1893 год., кад је и њима изјављено поверење на збору 2. Маја 1893 год. Да би се ово питање што правилније расправило, одбор је изабрао г. г. Ђ. С. Новаковића, Вел. М. Тодоровића, М. Марковића, Р. Филиповића и Мих. П. Бончића, да као одборски повереници проуче ово питање и поднесу одбору извештај.

III.

Председник извештава одбор, да је 9. Маја 1893 год. извршено освећење цркве на новоме гробљу и да је г-ђа Драгиња Станојла Петровића предала општини београдској кључеве од исте.

По саслушању овога извештаја а на предлог г. г. Тасе Капетан-Спасића и Стев. Чађевића одборника, одбор је решио, да се овај поклон општини београдској од г-ђе Драгиње Станојла Петровића, прима с благодарношћу; да се госпођи Драгињи изда писмена захвалница са потписом свега представништва општинског; да се слике госпође Драгиње и покојног Станојла Петровића чувају у заседању општине београдске као добротвора њених; да суд општински састави инвентар утвари црквених и остало учини што по закону о црквеним властима треба учинити и о учињеном да извести одбор.

IV.

Поводом тим, што црквени одбор за Саборну цркву још није изабрат према решењу одбор-

ском од 6. Фебруара 1893. Абр. 748 и 11. Марта 1893 Абр. 1669 а и пошто извесни чланови новоизабратог одбора цркве светог Марка дају оставке на ову дужност (Абр. 2031) и пошто пређашњи одбор актом Абр. 2080 јавља, да новоизабрати одборници неће од њих да приме дужност и имовин, црквену на руковање, те да би требало изабрати по нова одбор за ову цркву, — одбор је на предлог председника изабрао ова лица за чланове црквених одбора, и то:

За цркву Саборну: Ристу Атанацковића, Саву Константиновића, Јован Ђорђевића, Љубисава Стојановића, Миленка Стефановића, Милограда Антонијевића, Младена Љубинковића, Павла Поповића, Витомира Марковића и Влајка Павловића.

За цркву св. Марка: Михајла Цветковића инжењера, Станоја Ј. Николића учитеља, Јевгенија Чоловића бак., Стевана Јовановића бак., Милана М. Ђорића земљоделца, Боку Вељковића земљоделца, Ђорђа Јовановића шпекуланта, Сретена Васиљевића опанчара, Живка Тодоровића магацију, Влајка Миловановића ковача.

Да суд општински поднесе кандидате за чланове одбора цркве на новом гробљу.

V.

Председник извештава одбор, да се је на расписани стечај пријавило више кандидата за главног благајника општинског.

Одбор је одлучио, да г. г. Мата Јовановић, Милутин Марковић, Др. Марко Т. Леко, С. Азријел и Велимир М. Тодоровић прегледају понуде и предложи одбору једног од њих за избор за главног благајника.

VI.

Председник саопштава одбору, да су рачуни општински за прво тромесечије ове године склопљени и предлаже одбору, да изабере поверенике, да рачуне прегледају.

Одбор је изабрао г. г. С. Азријела, А. Одавића и Ђ. Ж. Нешића, да рачуне прегледају и поднесу одбору извештај.

VII.

Председник саопштава одбору, да ће се Његово Величанство вратити са свога пута 12 ов. месеца и да ће тог дана у 4 часа по подне приспети лађом у престоницу, па позива одбор-

нике, да у то време сиђу на паробродску станицу ради дочека.

Одбор је примио к знању овај позив с тим, да суд општински изврши потребне спреме за дочек.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Народни посланици за варош Београд г. г. Никола П. Пашић, Дим. Ђирковић, Пера Павловић и Стојан Новаковић примили су од београдског главног бирачког одбора посланичка пуномоћија 20. Маја 1893 год.

Напомена. У закону о варошкој трoшарини у Београду од 1884. год. учињене су до сада две допуне. Како је овај закон од врло велике важности по општину београдску и њене радове на унапређењу и улепшавању престонице, то ћемо у идућем броју донети тај закон у целини са свима његовим досадањим изменама и допунама заједно са указом, по коме је општина овлашћена, да на основу тога закона сама закључи потребан јој зајам, за извршење задатака, што су јој тим законом у дужност стављени.

Исправка. У књизи, „Београд у слици и речи“ на страни 12. а под насловом: „Становништво београдско дели се по вери овако“ стоји, да у Београду има неправославних 10.033 које мушких које женских. Наименовање ово „неправославне“ преведено је са: „Gréco-rom... Görög-kath. и Griechisch-kath“.

Према овоме преводу изгледа, да у Београду има поред тамо побројаних вера, још нека нарочита вера: неправославна — грчко-католичка.

Ово је погрешан превод. Реч „неправославне“ не означава никакву нарочиту веру, која би се могла назвати грчко-

католичком, већ она овде значи, да у Београду има римокатолика, протестаната, мојсијевала, мухамеданаца и других вера свега 10.033. Та је дакле реч овде употребљена као опште име за све оне, који нису сле. беници православне вере.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна инжењера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Првенствено право имају Срби, за тим Славени па остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведоштво о својој спреми и пракси.

Понуде са документима ваља слати суду опш. Београдске најдаље до 15 Јуна ове год.

Од суда Опш. Београдске ГЂр. 1689. 10. Маја 1893 год.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 15. Априла 1893. год.

(ПО СТЕНОГР. БЕЛЕНКАМА)

(НАСТАВАК)

Ви знате да се читаоница београдска сваке године обраћа општини с молбом, да се ослободи плаћања кирије на општинску зграду у којој је читаоница. Одбор је до сад решавао да се увек ослободи од те кирије, па мислим да би и сад то требало учинити по молби коју је читаоница поднела, да се за 1892. годину ослободи плаћања кирије, а и за у будуће. (Чује се: ослобођава се само за 1892. годину).

Мика Банковић — Ја мислим да ми имамо права да је ослободимо кирије само за минулу

ЦАР СИМЕОН—СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(СА ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Награда општина београдска другом видовданском наградом)

Мото:

„Praecipuum munus annalium reor, ne virtutes sileantur, utque pravus dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann, lib. III., cap. 65.

IV.

Цар Симеон - Синиша Немањић — Палеолог.
(од 1357—1371. год.)

„Συμεὼν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς καὶ βασιλεὺς καὶ ἀντοκράτορ Ρωμαίων καὶ Σερβῶν καὶ πατρὸς Ἀλβανῶν, Οὐρεσις ὁ Παλαιολόγος“.

Гласник XVIII. 201.

(НАСТАВАК)

Они, истина, „драговољно“ примају и поздрављају Синишу и за свога цара, кад се овај после смрти Нићифорове по-

вратио у Етолију. Али то чине само за то, што су се бојали његове руке, која је тада била снажна. Ну чим су доцније приметили лабавост Синишину, и његову заузетост на северној страни његове царевине, где је он имао да чува и брани границе своје царевине од војске царице Јелене, која му је непрестано са севера грозила и претила новим непријатељима и војскама, онда су одмах почели да се буне и да војују за своју самосталност. Могућно је пак са свим, да су их у томе подржавали и подстицали непријатељи Синишини, само да овога на тај начин што већма ослабе. **Заузет, дакле, на северној страни своје царевине, бранећи границе њене од војске царице Јелене која је сваког часа могла да му загрози, Синиша се осећао слаб, да се одури тежњама Арбанаса, па им је с тога морао попустити, и учинити све оно, што су они захтевали.** Тиме се и дају објаснити оне речи летописаца епирских: „Обративши Синиша сву своју пажњу на Јел. Влахију... итд“. Па да не би са свим изгубио своју моћ и утецај код Арбанаса, што је врло лако и могло да буде, да се само показао упоран према њиховим жељама, Синиша им је и дра-

говољно*) уступио све оне крајеве, где су они били надмоћнији, и које су они захтевали, само су га деспоти њихови, које је он поставио и потврдио, морали признавати за цара и врховног господара.

Последица попуштања Синишиног Арбанасима, и његове слабости да се одупре њиховим захтевима, била је *молба* Јањинаца, да и њима постави засебног деспота. И цар Синиша би принуђен, да и њима учини по вољи, само да их задовољи и умири. . . . .

После ових догађаја цар Синиша се повлачи у са свим миран живот, старајући се, да код оцепљених племена и земаља одржи свој утецај и старешински углед, и да оно што му је још остало у рукама одржи чврсто у својој власти, док је још жив. После ових догађаја епирски летописци га више никако и не спомињу, прелазећи одмах на историју Јањине и њенога тиранина, деспота Томе Прелубовића. Синиша је без сумње поживео још коју годину. . . . .

Користећи се овим остатком мирна живота Синишина, ми ћемо још једном

*) Дестуине мисли, да им је Синиша уступио те земље за новац: (Еп. хроника стр. 10. примедба 32).

годину, а не и за друге. (Чује се: тако је, прима се).

Председник — Изволите чути молбу одељка палилушког, који тражи да се одреди казна за потрице у 1893. години (секретар чита: Чује се: да остане као и прошле године).

Пристајете ли да остаје по лањском? Пристајемо.

Кућа у којој је смештена водоводна управа одказана је општини и општина сад нема локала за њу. Понуда међу тим има, и ја мислим да је крајње време да се ова ствар једнапут реши.

Филип Васиљевић — Ја знам да је одређивана нека комисија за избор куће у којој је суделовао и г. Селесковић, па бих молио да чујем мишљење комисијско. (Секретар прочита).

Коста Главинић — Од понуђених кућа три се них издвајају као најбоље а од них чини ми се да би по положају „Лондон“ био најзгоднији. Међутим по осталоме као да би кућа Лазаревића била најподеснија.

Мика Банковић — Мени се чини да „Лондон“ има толико простора, колико и ове друге најподесније куће и ако би саопштенски пристао на кирију од 400 динара, ја бих био мњења да се „Лондон“ узме.

Филип Васиљевић — Ја бих био мњења да се одобри г. Селесковићу да између ових двеју кућа — „Лондона“ и Косте Лазаревића — узме једну која буде јевтинија, а мени се чини да су код Лазаревића много веће собе, него код „Лондона“.

Председник — Могли би сте овластити суд општински да са г. Селесковићем сврши то питање о зградама.

Ђока Нешић — Ја мислим да је по цени најзгоднија кућа Лазаревића и „Лондон“ те према томе ваљало би одредити комисију, која ће извршити коначан избор од те две куће, јер је крајње време. Признајем да би трећа зграда браће Лека била ближе и боља, али при иселењу из ње много би коштала оправка и кирија би била скупа.

Коста Главинић — Да упростимо ову ствар. Председник и чланови суда, они су ту на окупу а и управник грађевинског одељења, па да их овластимо да они ту ствар сврше.

Председник — Овлашћујете ли, дакле, суд да он састави комисију, која ће закључити погодбу

са једним од сопственика од ових двеју кућа. (Овлашћујемо).

Коста Главинић — Али с тим, да се виде куће и браће Лека, и „Лондон“ и Лазаревића, па да се закључи погодба с оним чија је кућа и најподеснија и најјевтинија. (Добро; прима се).

Председник — Правозаступник општински никако не долази на дужност и ако смо га више пута позивали ради обавештења по извесним стварима, које се решавају у општини. Ја мислим да је он дужан да се одазива позивима општинским и да би требало на некакав начин уредити ову ствар.

Марко Велизарић — Кад је пређашњи незаконити одбор могао отпустити нашег правозаступника без одказа и примити овога, онда, ја мислим да и ми имамо право и дужност да овога отпустимо кад се не одазива захтевима општинске службе.

Председник — Имам да изјавим само то, да је пређашњи правозаступник сам дао оставку чим је ово представништво било дошло.

Ђока Димитријевић — Ја мислим да треба овоме господину огласити место за упражњено и издати му плату до дана докле је радио.

Јован Антонијевић — Да би се лакше дошло до решења ја имам да изјавим да је до сада у више прилика био потребан правозаступник, али од 7. оз. месеца, он није никако дошао у канцеларију са чега сам ја ово реферисао председништву, с тога мислим да би требало решити ову ствар као хитну.

Мика Банковић — Па овде има општински суд да изјави само то, да ја он престао бити општинским правозаступником од дана кад не долази на дужност и свршана посла.

Председник — Пристајете ли на то? (Пристајемо).

Председник — Благајник општински дао је оставку, ја мислим да му је треба уважити, а расписати стечај за другог благајника.

Андра Одавић — Ја сам за то да му се оставка уважи с тим да се одмах одреди један од чланова суда, који ће да прими од њега дужност.

Председник — Овлашћујете ли председништво, да га разреши и замени другим и да распише стечај за благајника? (Овлашћујемо).

Имам да вам саопштим да за радове грађевинске немамо инжењера у општини и ја сам у договору са г. Селесковићем директором узео

истераног инжењера г. Раку Мутавчића да привремено отправаља послове док не добије потребан нам кадар инжењерски, па вас молим да одобрите овај мој поступак (Одобрава се).

Ђока Нешић — Ја сам дознао да је бивши регент Петар Михаиловић узео од општине београдске под аренду цубок, па нити има кауције, нити за 6 месеци полаже што год у име таксе општини. Ја молим председништво, да учини што треба, да се општински интереси осигурају.

Јован Антонијевић — Истина је то, што је казао г. Ђока Нешић. Ја сам се лично уверио да је тај Петар Мијаиловић узео цубок и да од нове године није предао ни 10 пара општини; с тога сам учинио нужно наређење код књиговође и рачуноводства нашег те да поднесе суду реферат у том смислу, колико он има на име чега давати општини, па да се он позове, да то и учини Кауције међу тим он није никакве положио.

Коста Б. Михаиловић — Сам Цера мени је говорио: ако се питање о цубоку реши и ако општина уступи узимање цубока мени, ја ћу да платим што сам дужан, а ако неће, нека ме позову и нека кажу па нека даду на лиценцију коме хоће.

Андра Одавић — По овој ствари имам да кажем то: да сам још онда, кад је цубок даван, слушао да је ту имала рука работу. Што се говори о кауцији и о некакоме уговору с овим, ја сам томе противан; него сам мњења да се уговор раскине и да се овај Петар позове да што пре положи оно, што је општини дужан.

Председник — Не заборавите, господо да никакав уговор није с њиме закључен, с тога је најбоље да ви оставите нама да га позовемо да положи шта има плаћати општини и да с њиме пречистимо рачуне.

А. Одавић — Пристајем на то, но с тим да се то, што се врши, изнесе преко јавности, те да се види, како је пређашњи општински одбор радио и на који је начин штетио општинске интересе.

Мика Банковић — Изгледа да Петар има да полаже од 1. Јануара више од 8.000 динара за ово; узима да је он сигуран човек, али кад је општински суд и одбор могао њему уступити цубок без кауције, онда је могао уступити и какоме Урошу Урошевићу; и шта би сад било, кад би овај изјавио да нема од куд да плати?

(НАСТАВИТЕ СЕ)

да се осврнемо на целокупни рад његов као цара Срба, Грка и Арбанаса, и да видимо: је ли Сениша Немањић био кадар да изврши онај задатак, којег се латио, стављајући себи на главу круну и титулу Душанову? И је ли његово царство могло постати оно, чему га је основалац његов намењивао? —

Нама је позната и довољно јасна намера Сенишина, чим је он објавио своја права на престо Душанов. Мисао је та била зацело племенита, и достојна једнога Немањића, а што скорије извршење њено тако потребно раскомаданој, узбурканој и хаотичној српској царевини. Сениша се ње лађа са пуно наде, прилично одважности и самопоуздања. Али одмах у првом почетку свога рада на том циљу, он показује своје неувиђаности; јер не само што није знао довољно проценити тежину задатка којег се латио, већ као да ни своје противнике није довољно према себи одмерио. Његова војска од 4—5000 људи, с којом је мислио дочепати се призренског трона, састављена из три разнородна елемента, била је врло слаба и нејака, да прекрши тако лако и брзо свети завет царски, да обори „нови ред“ Душанов, да закочи дух времена, коме је Душан широм отво-

рио врата у својој царевини. А као отворени противник једноме краљу Вукашину, Сениша ни из далека није био оне политичке вештине, и оне дубоке увиђаности, па ако хоћете, и онога лукавства и византинизма, којим се особинама нарочито одликовао Вукашин. А кад се к томе дода и то, да је Сениша, испољивши јавно и отворено своје намере, стекао сем Вукашина и царице Јелене још и других отворених противника својим намерама, у лицу већине српских војвода, који су верно чували своју заклетву дату покојном цару на самртном часу његовом, а сам пак имао врло мало пријатеља и савезника, — онда се врло лако може објаснити оно дуго премисљање Сенишино: с које стране да удари на Србију, као и онај његов поход прво на Скадар, место на главу царства, на Призрен, како би и доликовало једноме јунаку, који се лађа тако тешког и великог задатка, и како би целиходност самога успеха његовог захтевала. Па бар да ту беше успеха!... Наплавивши и код Скадра на ненадни јак отпор Балшића, које је политика Вукашинова знала добро спремити за отпор човеку, који и њему квари планове, цар Сениша иза овог првог неуспеха свог

губи сваку наду на бољи успех, и враћа се у своје царство, где му се срећа боље беше осмехнула. И они, који су у први мах и полагали што наде у њему, овим његовим првим неуспехом декуражирани, оставили су га. Сениша је, истина, заузео Нишићеве деспотовине проширио своју царевину, али је ипак остао сам, без савезника, и то оних савезника, међу српским војводама, који би му највише могли помоћи, да оствари предузети задатак. Тиме се и даје објаснити онај појав: зашто Сениша онда кад је своју царевину увећао, и постао јачим и снажнијим, не обнавља свој поход на Србију, већ се стара само, да парализише оружје царице Јелене, бранећи своје границе од њене војске. Па како се још и ту немоћан показује!.. И ако је сад био цар над већим бројем становника, ипак се он осећао тако слаб и немоћан, да не само што је са свим напустио своју пређашњу мисао, већ није био у стању ни оружјем и силом одбити непријатељску Јеленину војску; него прибегава крајним средствима помирења: предлаже сам своме противнику мир, за цену кога, даје своме непријатељу своју кћер за жену, и уз мираз један део своје царевине! Истина је, да је он овим начином

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА
АДАМСКО КОЛЕНО

ПРИПОВАТКА

ЈАН. М. ВЕСЕЛИНОВИЋА

Цена 30 пара дин.

Београд

КЊИЖАРА
ВЕЛ. ВАЛОЖИЋА

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, би е он одговоран општини за неплаћену таксу.

хтео обвезати за се Хлапена и Тому Прељубовића; али и то је истина: да се у овој његовој радњи огледа слабост и царска владалачка немоћ. А разуме се, у тај мах није ни могао предвидети последице такве своје политике, које се ускоро показаше. — Видећи његову немоћ, да се мало јачој сили одупре, и заузетост на северној граници његове царевине, Арбанаси, а угледавши се на њих, у исто време и Јањинци се буне, и хоће да се оцепе од његовог царства, тражећи од њега: да им постави особите деспоте, а Арбанаси још и од њихове — арбанашке крви! Цар Синиша је и ту немоћан, да се одупре њиховим тежњама, и чини им све оно, што они хоће, само да буду на миру, и да га бар за цара — врховног господара, признају. Он је, доиста, био њихов цар, али без икакве власти, већ само празну титулу носио!...

Таква његова слабост и царска владалачка неспособност није била без утецаја код његових поданика Срба. Синиша је приметно, да је већ изгубио био љубав и поверење својих сународника; па је с тога гледао, да за се што више при-

ТАКСЕ
ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамен-капеле) . . . . . 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игранку у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

- а, За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од преставе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуздан шпархерд . . . . . 0·20 д.
в) За узидан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0·10 д.

- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пажњење помијара и нужиња:

- а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од акова . . . . . 0·50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0·70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0·60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Август 1892. године Абр. 9449.

добије други многобројнији елемент својих поданика — Грке представљајући им се више као Грк и њиховог порекла и крви, него као Србин рода Немањића! У свима скоро својим повељама, датим за свога царевања појединим властелима, црквама и манастирима у својој царевини, свуда се потписује: „Симеон у Христа Бога верни цар и самодржац Гимљана, (Грка) Срба и све Арбаније, Урош Палеолог“¹⁾ Једва се из далека одавде може видети, да је он био заиста порекла Немањићевог. („Урош“). А епирски летописци пак, нигде га и не спомињу као Немањића, већ само као цара Симеона Палеолога!... Такав владалац, који је само „погрчављем“ свога имена знао да се до смрти одржи на своме престолу, није био достојан потомак славних Немањића. Цар Симеон-Синиша Палеолог није био погодан и кадар, да изврши онај велики и тежак задатак, којег се латио у почетку свога царевања. И према томе, његова престоница Трикала није могла бити што

¹⁾ Споменик срп. краљ. акад. IX. 28—29. — „Гласник српског ученог друштва“ XIII. 334., и XVIII. 201.

и Призрен, и његово царство, није могло бити стожером Душановог царства.

Синиша је у миру проживео четири године. Године 1371. он је испустио своју побожну душу, у престоници својој Трикали¹⁾.

После себе оставио је жену, царицу Томаиду, два сина: Михаила Дуку*), који га и у царству наследи, и Стефана; и једну кћер Марију, удату за деспота јањинскога, Тому Прељубовића.

(СВРШИТЕ СЕ)

¹⁾ Норџ. — „chron. græco-romanes“ p. 530. — Годнишница III. 406. Љ. Ковачевића и Љ. Јов. „Ист. срп. народа“ II, 142.

*) По једном запису (Гласник XVIII. 206.) чини се, као да првенцу Синишином неће бити име Михаило, како већина наших извора сведочи, и како смо ми и почетку усвојили, — већ Јован. Јер на печату доцнијег „цара Јоасафа“ — а то је калуђерско име првог сина Синишиног, — стоји овакав потпис: „Γωάννης Ορθόδοξος ὁ Παλαιολόγος ὁ δὲ τῶν Θεῶν καὶ ἀγγελικῶν σχηματῶν ὀνομασθεῖς Ἰωάσαφ μοναχός“. Ну о овоме, ако да Бог здравља, имаћемо прилике други пут говорити.